

פרשת בשלח

מקרא מסודר

הפטרת בשלח

מקרא מסודר

פרשת בשלח

פרשת בשלח

קריעת ים סוף

מפרשה הקודמת: היציאה ממצרים
המסע לים סוף וישועת יי
השירה

במדבר

מסעות מים סוף ועד מדבר סין
בשר ומן
מים ברפידים
מלחמת עמלק

הפטרת בשלח

מלחמת סיסרא
שירת דבורה

3

פרשת בשלח

11

קדיעת ים סוף **מפרשה הקודמת: היציאה ממצרים**

13	ויהי בחצי הלילה
15	מסע מרעמסס לסכת
15	מושב בני ישראל במצרים
16	ליל שמרים הוא
16	בעצם היום הזה הוציא

המסע לים סוף וישועת יי

17	מסע ממצרים למדבר
18	מסע מאיתם לפי החירות
19	פרעה רודף אחריהם
19	וישיגו אותם מצרים
20	צעקת ישראל
21	ביאת ישראל בתוך הים
22	מצרים רודפים לתוך הים
23	שיבת המים על מצרים
24	ויושע יי את ישראל

השירה

25	שירת משה וישראל
26	שירת מרים
29	במדבר

מסעות מים סוף ועד מדבר סין

31	מדבר שור
31	מרה
32	אילים
32	מדבר סין

בשר ומן

35	תלונת העם ודברי ה'
36	משה ואהרן עונים לתלונות בני ישראל
36	כבוד יי נראה לישראל
37	השליו והמן
38	המן ביום השישי
40	משמרת לדורותיכם

מיס ברפידים

- 43 מריבה ותלונה
 44 מסה ומריבה

מלחמת עמלק

- 45 המלחמה בעמלק
 46 זכרון המלחמה
 47 הפטרת בשלח

מלחמת סיסרא

- 49 צרת יבין וסיסרא
 49 שליחות דבורה לברק
 50 הליכת ברק למלחמה
 51 יעל וסיסרא

שירת דבורה

מפרשה הקודמת: היציאה ממצרים

13	ויהי בחצי הלילה
13	ויי הכה כל בכור
13	צעקה גדולה
14	פרעה למשה ואהרן: צאו מתוך עמי
14	ותחזק מצרים על העם לשלחם
14	וישא את בצקו טרם יחמץ
14	וישאלו ממצרים
15	מסע מרעמסס לסכת
15	ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים
15	מושב בני ישראל במצרים
16	ליל שמרים הוא
16	בעצם היום הזה הוציא

המסע לים סוף וישועת יי

17	מסע ממצרים למדבר
17	לא דרך ארץ פלשתים
17	עצמות יוסף
17	מסע מסוכות לאתם
17	ויי הולך לפניהם
18	מסע מאיתם לפי החירות
18	ציווי יי למשה: וישבו ויחנו על הים
18	ופרעה ירדוף ואכבדה
18	ויעשו כן
19	פרעה רודף אחריהם
19	הפיכת לב פרעה
19	רדיפת פרעה
19	וישיגו אותם מצרים
20	צעקת ישראל
20	פרעה הקריב וייראו
20	ישראל למשה: למה הוצאתנו ממצרים
20	משה לעם: ראו ישועת יי
21	ביאת ישראל בתוך הים
21	יי למשה: דבר לבני ישראל ויסעו:
21	ויסע מלאך האלהים
22	בקיעת המים וביאת ישראל בו

22	מצרים רודפים לתוך הים
22	וידרפו מצרים אחריהם לים
22	ויהם מחנה מצרים בבקד
23	שיבת המים על מצרים
23	יי למשה: נטה ירך וישבו המים
23	ויט משה את ידו
23	ויכסו חיל פרעה
24	וישראל הלכו בים
24	ויושע יי את ישראל
24	וירא ישראל את מצרים
24	והיד הגדולה
24	וויראו את יי
24	ויאמינו ביי ובמשה

השירה

25	שירת משה וישראל
25	השרים והזמן
25	פתיחה
25	חיל פרעה בים
25	תהרם קמיך
26	נהלת לנוה קדשך
26	סיום
26	טעם השירה
26	שירת מרים
26	ותקח תקף
26	ותען להם שירו ליי

מסעות מים סוף ועד מדבר סין

31	מדבר שור
31	ג' ימים ולא מצאו מים
31	מרה
31	ויבאו מרתה והמים מרים
31	וילנו על משה: מה נשתה
31	ויצעק אל יי ויורהו עץ
31	שם חוק ומשפט
32	יי: אם תשמע לא יהיה בך מחלת מצרים
32	אילים

בשר ומן

- 35** תלונת העם ודברי ה'
 35 וילנו בני ישראל על משה ואהרן
 35 בני ישראל: הלואי מתנו במצרים
 35 יי למשה: לחם מן השמים
- 36** משה ואהרן עונים לתלונות בני ישראל
 36 משה ואהרן לבני ישראל
 36 משה: יי יתן לכם בשר ולחם
- 36** כבוד יי נראה לישראל
 36 משה לאהרן: אמור לעדה שיקרבו ליי
 36 כבוד ה' נראה
 37 יי למשה: שמעתי תלונותיהם
- 37** השליו והמן
 37 ביאת שליו ומן
 37 בני ישראל: מן הוא
 37 משה לבני ישראל: הוא הלחם
 38 ציווי שיעורד הלקיטה
 38 ויעשו כן
 38 איסור הותרה לבקר
- 38** המן ביום השישי
 38 משנה בשישי
 39 משה לנשיאים על המשנה
 39 ויניחו לבקר ולא הבאיש
 39 משה: אכלו העודף היום
 39 ויצאו מהעם ללקט בשביעי
 39 יי למשה: עד אנה מאנתם לשמור
 40 שם מן
- 40** משמרת לדורותיכם
 40 ציווי יי למשה: הניחו עומר למשמרת
 40 ציווי משה לאהרן: קח צנצנת למשמרת
 40 ויניחנהו אהרן למשמרת
 40 משך אכילת המן
 41 שיעורד העומר

מיס ברפידים

43	מריבה ותלונה
43	מסע לרפידים ואין מיס
43	וירב העם עם משה
43	וילן העם על משה
44	מסה ומריבה
44	ויעצק משה ליי: מה אעשה
44	יי למשה: הכה בצור ויצאו מיס
44	ויעש כן משה
44	שם המקום מסה ומריבה

מלחמת עמלק

45	המלחמה בעמלק
45	ויבא עמלק וילחם
45	יהושע לוחם בעמלק
45	ידי משה
46	ויהלש יהושע את עמלק
46	זכרון המלחמה
46	יי למשה: כתב זכרון בספר
46	מזבח
46	ויאמר: מלחמה ליי בעמלק

מלחמת סיסרא

49	צרת יבין וסיסרא
49	שליחות דבורה לברק
49	דבורה לברק
50	תשובת ברק
50	תשובת דבורה
50	הליכת ברק למלחמה
51	יעל וסיסרא
52	יעל ויצאת לקראת ברק

שירת דבורה

55	ברכו יי
55	אזמר ליי
55	צעדת יי
55	החדלון
55	ברכו צדקות יי

56	דברי שיר
56	הבאים להילחם
56	המלחמה
56	קללה לאשר לא באו
57	ברכה ליעל
57	בכי אם סיסרא

קריעת ים סוף

• • שמות

מפרשה הקודמת: היציאה ממצרים

הפסוקים הראשונים בפרשת וישלח, חוזרים אל הסיפור הקודם. כמפורש בפתחתו 'ויהי בשלח פרעה את העם', כלומר חוזר לרגע שילוח פרעה את העם, ואל מסעם הראשונה 'ויסעו בני ישראל מרעמסס סכותה, וממנו ממשיך הכתוב כאן 'וסעו מסוכות ויחנו באיתם', ומסביר למה נחם אלהים לכתחילה 'דרך המדבר ים סוף', במקום 'דרך ארץ פלשתים'. והוא מסביר את יציאו כל צבאות ה', באמרו 'וחומושים עלו'. שלפיכך 'פן ינחם העם בראותם מלחמה', שכן יציאו כאנשי מלחמה חמושים. וחוזר עוד אל רגע יציאתם ומוסיף שאז 'ויקח משה את עצמות יוסף', ושוב חוזר לפרש את המילה שהוסיף כאן על 'שילוח פרעה, שהוא 'נחם אלהים', ומסביר כיצד ובמה נחם אלהים, שהוא 'ויי הולך לפניכם וגו'. לפיכך הנני מעתיק את פסוקי סיפור היציאה, בהשמטת פסוקי המצוות שנכנסו באמצע הפרשה, להבנת רצף הסיפור.

ויהי בחצי הלילה

ויי הכה כל בכור

בכור פרעה

בכור השבי

בכור בהמה

צעקה גדולה

ויהי | בחצי הלילה

פרשה לב
(סתומה)
סדרי

ויהוה הכה כל-בכור בארץ מצרים

מבכר פרעה

הישב על-פסאו

עד בכור השבי

אשר בבית הבור

וכל בכור בהמה:

ויקם פרעה לילה

הוא

וכל-עבדיו

וכל-מצרים

ותהי צעקה גדולה במצרים

כִּי־אֵין בְּיַד אֱשֶׁר־אֵין־שֵׁם מֵת:

וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לְיָלֵה

וַיֹּאמֶר

קוּמוּ צְאוּ מֵתוֹךְ עַמִּי

גַּם־אַתֶּם

גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּרַבְרַבְכֶם:

גַּם־צֹאנֵכֶם

גַּם־בְּקֹרְכֶם

קָחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם

וּלְכוּ

וּבִרְכַתֶּם גַּם־אֹתִי:

וּתְחֹזֵק מִצְרִיִם עַל־הָעַם

לְמַהֲרָה לְשַׁלְּחֵם מִן־הָאָרֶץ

כִּי אָמְרוּ

כָּלֵנוּ מֵתִים:

וַיִּשָּׂא הָעַם אֶת־בָּצָקוֹ טָרֶם יַחֲמִץ

מִשְׁאֲרֵתָם צָרְרַת בְּשִׁמְלָתָם עַל־שִׁכְמָם:

וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדִבַּר מֹשֶׁה

וַיִּשְׂאֻהוּ מִמִּצְרַיִם

כָּל־יְכֶסֶף

וּכְלֵי זָהָב

וּשְׂמֹלֹת:

וַיְהִי־הֵן נָתַן אֶת־חֶן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

וַיִּשְׂאֻהוּ

פרעה למשה ואהרן:
צאו מתוך עמי

גם צאנכם ובקרכם

וברכתם אותי

ותחזק מצרים על
העם לשלחם

וישא את בצקו טרם
יחמץ

וישאלו ממצרים

ויי נתן חן וישאלום

וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם:

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סְכֵתָה

פרשה לג
(פתוחה)

כָּשֶׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי

הַגְּבֻרִים לְבַד מִטֹּף:

וְגַם־עָרַב רַב עָלָה אִתָּם

וַיֵּצְאוּ וּבָקָר

מִקֶּנָה כְּבֹד מֵאֵר:

וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבְּצֵק

אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם

עֲגַת מִצּוֹת

כִּי לֹא חֲמֵץ

כִּי־גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם

וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵמֵה

וְגַם־צִדָּה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם:

וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

וַיְהִי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה

מסע מרעמסס
לסכת

כשש מאות אלף

ערב רב

ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים

מושב בני ישראל
במצרים

430 שנה

מקץ 430 שנה יצאו

וַיֵּצֵאוּ כָּל-עֲבָאֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

לִיל שְׁמַרִים הוּא לַיהוָה
לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הוּא-הַלִּילָה הַזֶּה לַיהוָה
שְׁמַרִים לְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרָתָם:

וַיְהִי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-עֲבָאֹתָם:

פרשה לה
(סתומה)

ליל שמרים הוא

בעצם היום הזה
הוציא

המסע לים סוף וישועת יי

מסע ממצרים
למדבר

לא דרך ארץ פלשתים

הטעם: פן ינחם
בראותם מלחמה

דרך המדבר ים סוף
וחמושים עלו
עצמות יוסף

הטעם: כי השביע

מסע מסוכות לאתם

ויי הולך לפניהם

לא ימושו העמודים

פרשת בשלח
פרשה לה
(סתומה)

וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרֻעָה אֶת־הָעָם
וְלֹא־נָחַם אֱלֹהִים דָּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים

כִּי קָרוֹב הוּא

כִּי אָמַר אֱלֹהִים

פֶּן־יִנָּחַם הָעָם בְּרֵאתָם מִלְחָמָה

וְשָׁבוּ מִצְרִימָה:

וַיִּסַּב אֱלֹהִים | אֶת־הָעָם דָּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף

וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ

כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשִּׁבְעֵי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

פֶּקֶד וּפְקַד אֱלֹהִים אֶתְכֶם

וְהִעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם:

וַיִּסְעוּ מִסֹּכֹת

וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם

בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר:

וַיְהִי הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם

יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדָּרֶךְ

וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִוֵּר לָהֶם

לְלַכֵּת יוֹמָם וְלַיְלָה:

לְאִי־יָמוּשׁ

עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה
לפני העם:

וידבר יהוה אל־מִשֶׁה לֵאמֹר:

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֵּשְׁבוּ

וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פֶּה הַחִירֹת

בֵּין מִגְדַּל וּבֵין הַיָּם

לִפְנֵי בַּעַל צִפּוֹן

נִכְחוּ תַחְנוּ עַל־הַיָּם:

וַאֲמַר פְּרַעֲהַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

נִבְכִּים הִם בְּאֶרֶץ

סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר:

וַחֲזַקְתִּי אֶת־לִב־פְּרַעֲהַ

וַרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם

וַאֲכַבְדָּהּ בְּפְרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ

וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:

פרק יד
פרשה לט
(פתוחה)

מסע מאיתם לפי
החירות
ציווי " למשה: וישבו
ויחנו על הים

ופרעה ירדוף ואכבדה
ואמר פרעה: נבוכים
הם

אחזק לבו וירדוף

ואכבדה בפרעה

ויעשו כן

פרעה רודף
אחריהם
הפיכת לב פרעה
ויגר לפרעה כי ברחו

ויהפך לבם

רדיפת פרעה
רכבו ועמו

רכב ושלישים

ויחזק יי את לבו וירדף

ישראל יוצאים ביד
רמה

וישיגו אותם
מצרים
וירדפו

וישיגו

כל חיל פרעה

וַיִּגְדַּל מֶלֶךְ מִצְרַיִם

כִּי בָרַח הָעָם

וַיִּהְיֶה לִבּוֹ פָּרֹעַ וַעֲבָדוֹ אֶל-הָעָם

וַיֹּאמְרוּ

מִה-זֹּאת עֲשִׂינוּ

כִּי-שָׁלַחְנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדֵנוּ:

וַיֹּאסֶר אֶת-רַכְבּוֹ

וְאֶת-עַמּוֹ לְקַח עִמּוֹ:

וַיִּקַּח

שֵׁשׁ-מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר

וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם

וְשָׁלֶשׁ עַל-כָּלוֹ:

וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת-לֵב פָּרֹעַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים בְּיַד רַמָּה:

וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם

וַיִּשִׁיגוּ אוֹתָם חֲנִים עַל-הֵימָּם

כָּל-סוֹס רֶכֶב פָּרֹעַ

וּפָרָשָׁיו

וַחֲוִילוֹ

עַל-פִּי הַחַיֹּרֶת

לִפְנֵי בַּעַל צַפֹּן:

וּפְרַעַה הַקָּרִיב
וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם
וְהִנֵּה מִצְרַיִם | נֹסַע אַחֲרֵיהֶם
וַיִּירָאוּ מְאֹד
וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה:
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
הַמְבֹלִי אֶן־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם
לְקַחְתֵּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר
מִה־זֹּאת עֲשִׂית לָנוּ
לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם:
הֲלֹא־זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם
לֵאמֹר
חַדַּל מִמֶּנּוּ
וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם
כִּי טוֹב לָנוּ עַבְדּוֹת אֶת־מִצְרַיִם
מִמֵּתְנוּ בַּמִּדְבָּר:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
אֶל־תִּירָאוּ
הֲתִיַּצְבוּ
וְרֵאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם
כִּי אֲשֶׁר רָאוּתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם

צעקת ישראל
פרעה הקריב וייראו

ויצעקו ליי
ישראל למשה: למה
הוצאתנו ממצרים

דיברנו לך במצרים
חדל ממנו

משה לעם: ראו
ישועת יי

לֹא תִסְפוּ לְרֵאתֶם עוֹד עַד־עוֹלָם:
יְהוָה וְלֶחֶם לֶכֶם
וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן:

יי ילחם לכם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

פרשה מ
(פתוחה)
סדר יב

מֵה־תִּצְעַק אֵלַי

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

וַיִּסְעוּ:

וְאַתֶּה

הֲרַם אֶת־מִטְּךָ

וּנְטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הֵימָּם וּבִקְעָהוּ

וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹם הַהוּא:

וְאֲנִי

הֲנִנִּי מִחֹזֶק אֶת־לֵב מִצְרַיִם

וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם

וְאֶכְבְּדָהּ בַּפְרֵעָה וּבְכַל־חִילוֹ

בְּרַכְבּוֹ וּבַפְרָשָׁיו:

וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה

בְּהַכְבְּדִי בַּפְרֵעָה

בְּרַכְבּוֹ וּבַפְרָשָׁיו:

וַיִּסַּע מֶלֶאֶךְ הָאֱלֹהִים

הַחֲלֹךְ לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל

וַיִּלָּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם

ביאת ישראל

בתוך הים

יי למשה: דבר לבני

ישראל ויסעו:

בקע את הים

מצרים יבואו אחריהם

ואכבד בפרעה וחילו

וידעו שאני יי

ויסע מלאך האלהים

וַיִּסַּע עַמּוּד הָעֲנָן

מִפְּנֵיהֶם

וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם:

וַיָּבֵא

בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם

וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל

וַיְהִי הָעֲנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאָר אֶת־הַלַּיְלָה

וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלַּיְלָה:

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הֵימָן

וַיּוֹלֶךְ יְהוָה | אֶת־הֵימָן

בְּרוּחַ קָדִים עֶזְרָה כָּל־הַלַּיְלָה

וַיִּשֶׂם אֶת־הֵימָן לְחֶרֶבָה

וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם:

וַיָּבֵאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹם

וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם:

וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם

וַיָּבֵאוּ אַחֲרֵיהֶם

כָּל סוֹס פָּרְעֹה

רַכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו

אֶל־תּוֹךְ הַיָּם:

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־מֵרַת הַפָּקֶד

וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם

ויסע עמוד הענן

ויבא בין המחנות

בקיעת המים וביאת
ישראל בו

ויט משה את ידו

ויבקעו המים

ויבאו ישראל בים

מצרים רודפים

לתוך הים

וירדפו מצרים

אחריהם לים

ויהם מחנה מצרים

בבקר

וישקף יי

ויהם

מצרים: יי נלחם
לישראל

בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעַנַּן
וַיְהִים אֵת מַחֲנֵה מִצְרַיִם:
וַיִּסַּר אֶת אַפְּן מִרְכַּבְתּוֹ
וַיִּנְהָגוּ בַּכִּבְרֹת
וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי יִהְיֶה נִלְחָם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם:

שיבת המים על
מצרים
יי למשה: נטה ירך
וישבו המים

פרשה מא
(פתוחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
נֹטֵה אֶת-יָרֶךְךָ עַל-הַיָּם
וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל-מִצְרַיִם
עַל-רֶכְבּוֹ וְעַל-פָּרְשָׁיו:
וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם
וַיִּשָׁב הַיָּם לַפְּנֹת בָּקָר לְאִיתָנוּ
וּמִצְרַיִם נָסִים לְקִרְאָתוֹ
וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם:
וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם
וַיִּכְסּוּ
אֶת-הָרֶכֶב וְאֶת-הַפָּרָשִׁים
לְכָל חֵיל פְּרֹעֵה
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בָּיִם
לֹא-נִשְׁאָר בָּהֶם עַד-אַחַד:

ויט משה את ידו

וישב הים

ומצרים בתוכו

ויכסו חיל פרעה

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֶשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם
וְהַמַּיִם לָהֶם חֲמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם:

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִצְרַיִם מֵעַל־שֵׁפֶת הַיָּם:

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה כְּמִצְרַיִם

וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה

וַיֹּאמְרוּ בְּיַד יְהוָה
וּבְמִשְׁחַת עַבְדּוֹ:

וישראל הלכו בים

וישע יי את
ישראל

וירא ישראל את
מצרים

והיד הגדולה

וייראו את יי

ויאמינו ביי ובמשה

השירה

שירת משה
וישראל
השרים והזמן

אִזְ וַיִּשִׁיר-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

פרשה מב
(פתוחה)
פרק טו

פתיחה

יי הושיע

חיל פרעה בים

תהרס קמיד

אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-גָאָה גָּאָה
עָזוּ וּזְמַרְתָּ נָה
זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְהוּ
יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בָּיָם:
וַיַּחֲיֵלֵי לִישׁוּעָה
אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנָהוּ:
יְהוָה שְׁמוֹ:

מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַחֲיִלוֹ יִרְהַב בָּיָם
תִּהְיֶה וַיִּכְסּוּמוּ
יְמִינָהּ יְהוָה נֹאדְרֵי בַּחַב
וּבְרַב גְּאוּנָה תִּהְרַס קָמִיד
וּבְרוּחַ אַפְרוּד נְעַרְמוּ מַיִם
קָפְאוּ תִהְיֶה בְּלִבֵּי-יָם:
אָמַר אוֹיֵב
וּמִבְּחַר שְׁלִשׁוֹ טַבְעוּ בָיָם-סוּף:
וְרָדוּ בַמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ-אֶבֶן:
וּמִינָהּ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאבְלָמוֹ כְּקֶשׁ:
נִצְבּוּ כְמוֹ-נֶד נְזִלִים
וּבְרַב גְּאוּנָה תִּהְרַס קָמִיד
וּבְרוּחַ אַפְרוּד נְעַרְמוּ מַיִם
קָפְאוּ תִהְיֶה בְּלִבֵּי-יָם:
אָמַר אוֹיֵב

אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אַחֲלַק שְׁלָל
אֶרִיק חֲרָבִי
תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי
תִּזְרִישְׁמוּ דָרִי:

נִשְׁפַּת בְּרוּחַהּ כִּסְמוּ יָם
צִלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים:

מִי-כַמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה
נִזְרָא תִהְלֵת
נְטִיית יְמִינֶךָ
מִי כַמְכָּה נֹאדֵר בְּקִדּוֹשׁ
עִשָּׂה פְּלֹא:
תִּבְלַעְמוּ אֶרְצֵי:

נחית בחסדך עם־זו גאלת נחלת בענף אל־נה קדשך:
שמעו עמים ורגזו חיל אחז ישבי פלשת:
אז נבהלו אלו־פי אדום אילו מואב יאחזמו רעד
נמגו כל ישבי כנען:
תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועה ודמו כאבן
עד־ועבר עמד יהוה עד־ועבר עם־זו קנית:
תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מקדש אדני פוננו יריד:
מכון לשבתה פעלת יהוה

יהוה | ומלך לעלם ועד:

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את־מי הים
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בירה
ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלות:

פרשה מג
(פתוחה)

ותען להם מרים

שירו ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים:

נהלת לנוה קדשך

פחד העמים

הבאתם לארץ
ומקדש

סיום

טעם השירה

שירת מרים
ותקח תף

ותען להם שירו ליי

במדבר

שמות • פרשת בשלח • פרק טו

במדבר

שמות • פרשת בשלח • פרק טו

מסעות מים סוף ועד מדבר סין

פרשה מד
(סתומה)

מדבר שור

וַיֹּסַע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף
וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר

ג' ימים ולא מצאו מים

וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בְּמִדְבָּר
וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם:

מרה

וַיָּבֹאוּ מְרֵתָה

ויבאו מרתה והמים מרים

וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מֵיִם מִמֶּנָּה

כִּי מְרִים הֵם

לכן שמה מרה

עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ

מְרָה:

וילנו על משה: מה נשתה

וַיֵּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר

מַה־נִּשְׁתֶּה:

ויצעק אל יי ויורהו עץ

וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה

וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ

וימתקו המים

וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם

וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם

שם חוק ומשפט

שֵׁם שֵׁם לֹו חֹק וּמִשְׁפָּט

וְשֵׁם נִסְחָו:

וַיֹּאמֶר

אִם־

שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתַי
וְשָׁמַרְתָּ כְּלַחֲקוֹי
כְּלַהֲמַחֲלָה אֲשֶׁר־שִׁמְתִי בְּמִצְרַיִם
לְאֲ־אֲשִׁים עֲלֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאֵךְ:

וַיִּכְאוּ אֵילָמָה

פרשה מה
(סתומה)

וְשֵׁם

שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם
וּשְׁבַעִים תְּמָרִים
וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־הַמַּיִם:

וַיִּסְעוּ מֵאֵלֶם

פרק טז

וַיִּכְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַר־סִין
אֲשֶׁר בֵּין־אֵילֶם וּבֵין סִינַי
בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:

יי: אם תשמע לא יהיה
בך מחלת מצרים

אם

אז

אילים

י"ב עינות מים וע'
תמרים

מדבר סין

זמן ביאתם

במדבר • מסעות מים סוף ועד מדבר סין

שמות • פרשת בשלח • פרק טז

בשר ומן

כתיב
וילינו

וַיִּלְוֵנוּ כָּל-עַדַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן בְּמִדְבָּר:

וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִי־יִתֵּן מוֹתֵנוּ בְּיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל-סִיר הַבֶּשֶׂר

בְּאֲכָלְנוּ לֶחֶם לְשִׁבְעַ

כִּי־הוֹצֵאתָם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה

לְהַמִּית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בְּרַעַב:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם

וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטּוּ דְבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ

לְמַעַן אֲנֹסֶנּוּ

הַיּוֹלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא:

וְהָיָה בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי

וְהָכִינוּ אֶת־אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ

וְהָיָה מִשָּׁנָה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם | יוֹם:

פרשה מז
(סתומה)
סדר יג

תלונת העם
ודברי ה'
וילנו בני ישראל על
משה ואהרן

בני ישראל: הלואי
מתנו במצרים

יי למשה: לחם מן
השמים

למען אנסנו

ביום השישי משנה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

עֲרֹב

וַיִּרְעַתְּכֶם כִּי יִהְיֶה הוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וּבִקֵּר

וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה

בְּשִׁמְעוּ אֶת-תְּלַלְתֵיכֶם עַל-יְהוָה

וְנַחֲנוּ מָה כִּי תִלְוֵנוּ עֲלֵינוּ:

כתיב
תלונו

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

בְּתַת יְהוָה לָכֶם

בְּעֲרֹב בֶּשֶׂר לֶאֱכֹל

וּלְחֶם בְּבִקֵּר לְשִׁבַּע

בְּשִׁמְעַע יְהוָה אֶת-תְּלַלְתֵיכֶם

אֲשֶׁר-אַתֶּם מִלְוִינִים עָלָיו

וְנַחֲנוּ מָה

לֹא-עֲלֵינוּ תְּלַלְתֵיכֶם כִּי עַל-יְהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן

אָמַר אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה

כִּי שִׁמַּע אֶת תְּלַלְתֵיכֶם:

וַיְהִי כַדְּבַר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

משה ואהרן עונים
לתלונות בני
ישראל

משה ואהרן לבני
ישראל
ערב תדעו כי יי הוציא

בקר תראו כבוד יי

תלונותיהם עליו ולא
עלינו

משה: יי יתן לכם בשר
ולחם

בערב בשר ובבקר
לחם

ונחנו מה

כבוד יי נראה
לישראל
משה לאהרן: אמור
לעדה שיקרבו ליי

כבוד ה' נראה

וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר

וְהָיָה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בְּעֵינָיו:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

שְׁמַעְתָּו אֶת־תְּלוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

דִּבְרֵי אֱלֹהִים לְאֹמְרֵי

בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר

וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ־לֶחֶם

וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

פרשה מז
(פתוחה)

וַיְהִי בְעָרֵב

וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה

וּבִבְקָר

הָיְתָה שֹׁכֶבֶת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה:

וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֹּל

וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מַחֲסָפָס

דָּק כַּכֶּפֶר עַל־הָאָרֶץ:

וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו

מִן הוּא

כִּי לֹא יָדָעוּ מִה־הוּא

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים

הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה:

יי למשה: שמעתי
תלוונותיהם

דבר להם שיהיה לחם
ובשר

וידעתם שאני יי

השליח והמן
ביאת שליח ומן
בערב שליח

בבקר טל

ותעל שכבת הטל

בני ישראל: מן הוא

משה לבני ישראל:
הוא הלחם

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לְקַטֹּוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֶכְלוּ
עֵמֶר לְגִלְגָּלַת מִסֶּפֶר נַפְשֵׁיכֶם
אִישׁ לְאִשׁוֹ בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ:

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה וְהַמַּמְעִיט:
וַיִּמְדוּ בְעֵמֶר
וְלֹא הֶעֱדִיף הַמִּרְבָּה
וְהַמַּמְעִיט לֹא הִחְסִיר
אִישׁ לְפִי-אֶכְלוּ לְקַטֹּוּ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
אִישׁ אֶל-יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בִּקָּר:
וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה
וַיֹּתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בִּקָּר
וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ
וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
אִישׁ כְּפִי אֶכְלוּ
וְחֶם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס:
וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי
לְקַטֹּוּ לְחֶם מִשָּׁנָה
שְׁנֵי הָעֶמֶר לְאַחַד

ציווי שיעור הלקיטה

ויעשו כן

וימדו ולא המעיט

איסור הותרה לבקר
משה לעם: אל יותר
לבקר

ולא שמעו למשה

ויקצף עליהם

המזן ביום השישי
משנה בשישי
כל בקר לקטו כפי
אכלו

בשישי לקטו משנה

משה לנשיאים על
המשנה

וַיִּבְאוּ כָּל־נְשֵׂי־אֵלֹהֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה:

משה: הוא שאמר יי
שבת מהר

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה

שֶׁבַתוֹן שֶׁבַת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מִיָּחַר

אֵת אֲשֶׁר־תֹּאמְרוּ אִפֹּי

וְאֵת אֲשֶׁר־תְּבַשְׁלוּ בְּשֻׁלוֹ

וְאֵת כָּל־הָעֵדוּף הַנִּיחִי לָכֶם לְמִשְׁמַרְת עַד־הַבֶּקֶר:

וינחו לבקר ולא
הבאיש

וַיִּנְיחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר

כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה

וְלֹא הִבְאִישׁ

וְרַמְה לֹא־הָיְתָה בּוֹ:

משה: אכלו העודף
היום

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֲכַלְהוּ הַיּוֹם

כִּי־שֶׁבַת הַיּוֹם לַיהוָה

הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה:

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקֹטְהוּ

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבַת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ:

ויצאו מהעם ללקט
בשבועי

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וַיִּצְאוּ מִן־הָעַם לִלְקֹט וְלֹא מִצְאוּ:

יי למשה: עד אנה
מאנתם לשמור

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

עַד־אַנֶּה מֵאַנְתֶּם לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשֶּׁבֶת

עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים

שָׁבוּ | אִישׁ תַּחְתּוֹ

פרשה מח
(סתומה)
סדר יד

אֱלֹהֵי יִצְחָק אִישׁ מִמְקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ

מִן

וְהוּא כְּזֶרַע גֹּד לֶבֶן

וַיִּטְעֲמוּ כַּצְּפוּחַת בְּדָבָשׁ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

מִלֵּא הַעֲמֹד מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם

לְמַעַן | יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר

בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן

קַח צְנֻצֹת אֶחָת

וּתְנֵן־שִׁמְהָ מִלֵּא־הַעֲמֹד מִן

וְהִנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה

לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם:

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

וַיִּנְיַחְהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן אַרְבַּעַיִם שָׁנָה

עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֵת

אֶת־הַמֶּן אָכְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קִצְהָ אֶרֶץ כְּנָעַן:

וישבתו העם בשביעי
שם מן

משמרת
ציוויי למשמרת
עומר למשמרת

ציווי משה לאהרן:
קח צנצנת למשמרת

ויניחיהו אהרן
למשמרת

משך אכילת המן

וְהָעֹמֶר עֶשְׂרִית הָאֵיפָה הוּא:

שמות • פרשת בשלח • פרק טז

מים ברפידים

פרשה מט
(פתוחה)
פרק יז

וַיִּסְעוּ כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־סִין

לְמִסְעֵיהֶם עַל־פְּי הַיְּהוּה

וַיַּחֲנוּ בְּרַפְיָדִים

וַאִין מַיִם לְשִׁתָּת הָעָם:

וַיִּרְבַּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה

וַיֹּאמְרוּ

תְּנֵנוּ־לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה

וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה

מַה־תְּרִיבוּן עִמָּדִי

מַה־תִּנְסֹן אֶת־יְהוָה:

וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם

וַיִּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרָיִם

לְהָמִית

אֶתִּי

וְאֶת־בְּנֵי

וְאֶת־מִקְנֵי

בְּצָמָא:

מריבה ותלונה
מסע לרפידים ואין
מים

וירב העם עם משה

העם: תנו מים

משה: מה תנסון את יי

וילן העם על משה

העם: למה העלתנו
ממצרים למות בצמא

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר

מָה אֲעִשֶׂה לְעַם הַזֶּה

עֹזֵר מֵעַט וְסֹקֵל־נִי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

עֲבֹל לִפְנֵי הָעָם

וְקַח אֶתְךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וּמִטֹּף אֲשֶׁר הַכּוֹתֵי בֹרְךְ אֶת־הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ

וְהִלַּכְתָּ:

הַנְּנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שֵׁם | עַל־הַצּוֹר בְּחֶרֶב

וְהַכִּיתָ בְּצוֹר

וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם

וְשָׁתָה הָעָם

וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם

מִסָּה וּמְרִיבָה

עַל־רִיב | בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְעַל נִסְתָּם אֶת־יְהוָה

לֵאמֹר

הִיֵּשׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם־אֵין:

מסה ומריבה
ויצעק משה ליי: מה
אעשה

יי למשה: הכה בצור
ויצאו מים

הנני לפניך על הצור

ויעש כן משה

שם המקום מסה
ומריבה

על ריב

ועל נסתם

מלחמת עמלק

פרשה נ
(פתוחה)

המלחמה בעמלק
ויבא עמלק וילחם

וַיָּבֹא עַמְלֵק
וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִּים:

יהושע לוחם בעמלק
ציווי משה ליהושע

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ

בְּחַר־לְנוּ אַנְשִׁים

רָצָא הַלָּחֶם בְּעַמְלֵק

מֵחֹר אַנְכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה

וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי:

וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה

לְהִלָּחֵם בְּעַמְלֵק

עשיית יהושע

וּמֹשֶׁה אָהֳרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה:

ידי משה
משה, אהרן, וחוזר עלו
ראש הגבעה

וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ

וְגָבַר יִשְׂרָאֵל

וּכְאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ

וְגָבַר עַמְלֵק:

וַיְדֹ מֹשֶׁה כְּבָדִים

וַיִּקְחוּ־אֶבֶן

וַיִּשְׂמוּ תַחְתָּיו

וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ

וְאָהֳרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְּיָדָיו

מִזֶּה אַחַד וּמִזֶּה אַחַד

וַיְהִי יָדָיו אָמוֹנָה עַד־בָּא הַשֶּׁמֶשׁ:

כאשר ירים ידו

כאשר יניח ידו

ידי משה כבדים

אהרן וחוזר תמכו
בידיו

וַיְחַלֵּשׁ יְהוֹשֻׁעַ
אֶת-עַמְלֵק
וְאֶת-עַמּוֹ
לְפִי-חָרֹב:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
כָּתֹב זֵאת זִכְרוֹן בְּסֵפֶר
וְשִׂים בְּאָזְנוֹ יְהוֹשֻׁעַ
כִּי-מָחָה אֶמְחָה אֶת-זִכְרֵ עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:

פרשה נא
(פתוחה)

וַיְכַן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
יְהוָה | נְסִי:

וַיֹּאמֶר
כִּי-יֵרֵד עַל-בְּסֵ יְהוָה
מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֵק מִדֶּרֶךְ:

ויחלש יהושע את
עמלק

זכרון המלחמה
”למשה: כתב זכרון
בספר

כי אמחה את זכר
עמלק
מזבח

שמו: יי נסי
ויאמר: מלחמה ליי
בעמלק

הפטרת בשלח

שמות • פרשת בשלח • פרק יז

מלחמת סיסרא

צרת יבין וסיסרא

ספר שופטים פרק ד

וַיִּסְפֹּף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַאֲהוּד מִתּ:
וַיִּמְכְּרִם יְהוָה בְּיַד יַבִּין מֶלֶךְ-כְּנָעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּחָצוֹר
וַיִּשְׂרֶ-צָבָאוּ סִיסְרָא
וְהוּא יוֹשֵׁב בְּחַרְשַׁת הַגּוֹיִם:
וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה
כִּי תִשַׁע מֵאֹת רֶכֶב-בְּרֹזֶל לוֹ
וְהוּא לַחֵץ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹזֶקָה עֲשָׂרִים שָׁנָה:

שליחות דבורה
לברק

התחלת הפטרה
לאשכנזים

וּדְבוּרָה אִשָּׁה נְבוֹיָאָה אֲשֶׁת לַפְּוֹדוֹת
הָיָא שֹׁפֵטָה אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהוּא:
וְהָיָא יוֹשֵׁבֶת תַּחַת-תֹּמֶר דְּבוּרָה
בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית-אֵל
בְּהַר אֶפְרַיִם
וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט:
וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן-אֲבִינֵעָם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי

דבורה לברק

וַתֹּאמֶר אֵלָיו

הֲלֹא צִוָּה | יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל
לֵךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר
וּלְקַחַת עִמָּךְ עֲשָׂרַת אֲלָפִים אִישׁ
מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זַבְלוּן:

וּמִשְׁכַּתוֹ אֱלֹהִים אֶל־נַחַל קִישׁוֹן
אֶת־סִיסְרָא שֶׁר־צָבָא וּבִין וְאֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־הַמּוֹנֵג
וַנִּתְתִּיחוּ בְנֵדָד:

וַיֹּאמֶר אֵלֶיָּה בָּרֵךְ
אֶס־תִּלְכֵי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי
וְאֶס־לֹא תִלְכֵי עִמִּי לֹא אֵלֶיךָ:

וַתֹּאמֶר

הֲלֹךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ
אָפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה תַפְאֲרֶתְךָ עַל־הַדָּרָךְ אֲשֶׁר אֲתָה הוֹלֵךְ
כִּי בִיד־אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
וַתִּקַּם דְּבוּרָה וַתִּלְךְ עִם־בָּרֵךְ קְדֻשָּׁה:

וַיִּזְעַק בָּרֵךְ

אֶת־זְבוּלוֹן

וְאֶת־נַפְתָּלִי

קְדֻשָּׁה

וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אַלְפֵי אִישׁ
וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוּרָה:

וַחֲבֵר הַקִּינִי נִפְרָד מִקִּיִן מִכֵּנֵי חֲבַת הַתָּן מִשָּׁה
וַיֵּט אֶהָלוּ עַד־אֵילָוִן בְּצַעֲנָנִים אֲשֶׁר אֶת־קְדֻשׁ:

וַיַּגִּדוּ לְסִיסְרָא

כִּי עָלָה בָּרֵךְ בְּן־אֲבִינֵעַם הַר־תְּבוּר:

וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת־כָּל־רַכְבּוֹ

תשובת ברק

תשובת דבורה

הליכת ברק
למלחמה

תִּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרוֹל
וְאֶת-כָּל-הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ
מִחֲרַשֵׁת הַגּוֹיִם אֶל-נַחַל קִישׁוֹן:

וַתֹּאמֶר דְּבַרָּה אֶל-בָּרַק
קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת-סִיסְרָא בְיָדְךָ
הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ
וַיִּרֶד בָּרַק מֵהָר תָּבוֹר
וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו:
וַיְהִי וַיְהוָה
אֶת-סִיסְרָא
וְאֶת-כָּל-הָרֶכֶב
וְאֶת-כָּל-הַמַּחֲנֶה
לְפִי-חֶרֶב לְפָנֵי בָרַק
וַיִּרֶד סִיסְרָא מֵעַל הַמַּרְכָּבָה וַיִּנֶּס בְּרַגְלָיו:
וּבָרַק רָדַף אַחֲרָיו הָרֶכֶב וְאַחֲרָיו הַמַּחֲנֶה עַד חֲרַשֵׁת הַגּוֹיִם
וַיִּפֹּל כָּל-מַחֲנֶה סִיסְרָא לְפִי-חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד-אֶחָד:

יעל וסיסרא

וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל-אֶהֱל יַעֲל אֵשֶׁת חֲבֵר הַקִּינִי
כִּי שְׁלוֹם בֵּין וּבֵין מִלְדֵי-חֲצוֹר וּבֵין בַּיִת חֲבֵר הַקִּינִי:
וַתֵּצֵא יַעֲל לְקִרְאֵת סִיסְרָא
וַתֹּאמֶר אֵלָיו
סוּרָה אֲדֹנָי
סוּרָה אֵלַי אֶל-תִּירָא
וַיִּסֶר אֵלָיוּךָ הָאֱהֵלָה

וּתְכַסֶּהוּ בְשִׁמְיֹכָה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

הַשְׁקִינִי-נָא מַעֲטֵ-מַיִם כִּי צָמְאֵתִי

וּתְפַתַּח אֶת-נְאוֹד הַחֲלָב וּתְשַׁקֶּהוּ וּתְכַסֶּהוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

עָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל

וְהָיָה אִם-אִישׁ יָבֵא וּשְׁאַלְךָ וַאֲמַר

הִישִׁפָּה אִישׁ

וַאֲמַרְתָּ

אֵיזֶה:

וּתְקַח יַעֲלֵ אֵשֶׁת-חֹבֵר אֶת-יְתֵד הָאֹהֶל

וּתְשֵׂם אֶת-הַמַּקָּבֶת בְּיָדָהּ

וּתְבֹא אֵלָיו בְּלֹאט

וּתְתַקַּע אֶת-הַיְתֵד בְּרִקְתּוֹ וּתְצַנַּח בְּאַרְץ

וְהוּא-נִרְדָּם וַיַּעַף

וַיָּמָת:

וְהָנָה בְּרִקַּי רֹדֵף אֶת-סִיסְרָא

וּתְצִיא יַעֲלֵ לְקִרְאָתוֹ

וּתֹאמֶר לוֹ

לָךְ וְאַרְאֶךָ אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אַתָּה מְבַקֵּשׁ

וַיָּבֵא אֱלֹהִים

וְהָנָה סִיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהַיְתֵד בְּרִקְתּוֹ:

וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יַבִּין מֶלֶךְ-כְּנָעַן

לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וּתְלַךְ יַד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַלּוֹד וְקָשָׁה עַל יַבִּין מֶלֶךְ-כְּנָעַן

עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יַבִּין מֶלֶךְ-כְּנָעַן:

יעל יוצאת לקראת
ברק

שמות • פרשת בשלח • ספר שופטים פרק ד

שירת דבורה

ותִשֹׁר דְבוֹרָה

פרק ה
התחלת
הפטרה
לספרדים

וּבָרַק בֶּן-אֲבִינָעַם

בַּיּוֹם הַהוּא

לְאָמֵר:

ברכו יי

בְּהִתְנַבֵּב עִם בָּרַכְוּ יְהוָה:

בַּפְּרָע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל

אזמר לי

הַאֲזִינִי רוֹזִים

שְׁמְעוּ מַלְכִים

אֲנֹכִי אֲשִׁירָה

אֲנֹכִי לַיהוָה

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

אֲזַמְּרָ לַיהוָה

צעדת יי

בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדָּה אָדוּם

יְהוָה בְּצַאֲתֶךָ מִשְׁעוֹר

גַּם-עֵבִים נָטְפוּ מַיִם:

אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם-שָׁמַיִם נָטְפוּ

זֶה סִינֵי

הַרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה

מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

החדלון

בַּיּוֹם יַעַל

בַּיּוֹם שִׁמְגַר בֶּן-עֵנַת

וַלְכוּ אַרְחוֹת עֵקֶל לֹאֵת:

חָדְלוּ אַרְחוֹת וְהִלְכִי נְתִיבוֹת

חָדְלוּ פְּרוּזִן בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ

שִׁקְמַתִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל:

עַד שִׁקְמַתִּי דְבוֹרָה

אֲזוּ לַחֵם שְׁעָרִים

וּבַחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים

בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל:

מִגֵּן אִם-יִרְאֶה וְרִמַּח

ברכו צדקות יי

הַמִּתְנַבְּכִים בְּעַם בָּרַכְוּ יְהוָה:

לְבִי לְחוֹקֵי יִשְׂרָאֵל

יֹשְׁבוּ עַל-מִדְּיָן

רַכְּבוּ אֶתְנַת צַחֲרוֹת

וְהִלְכוּ עַל-דְּרֹךְ שִׁיחוֹ:

מקול מחצצים בין משאים
 שם ותנו צדקות יהוה צדקת פרזונו בְּיִשְׂרָאֵל
 אֲזַ יִרְדּוּ לְשָׁעָרִים עִם־יְהוָה:

עורו עורי דבורה עורו עורי דברי־שיר
 קום ברק ושבה שבִּיךָ בְּנֵי־אֲבִינֵעָם:

אֲזַ יִרְדּוּ שְׂרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה וְרִדְלִי בְּגִבּוֹרִים:
 מִנֵּי אֶפְרַיִם שְׂרָשֶׁם בְּעַמְלֶק אַחֲרֶיךָ בְּנִימִין בְּעַמְמִיד
 מִנֵּי מְכִיר וְרָדוּ מַחֲקִימִים וּמִזְבוֹלָן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט סַפְרִי:
 וְשָׂרֵי בִישְׁשָׁכָר עִם־דְּבָרָה

וַיִּשְׁשָׁכָר כֵּן בְּרֶק בְּעַמֶּק שַׁלַּח בְּרַגְלָיו
 בְּפִלְגֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֲקַרְיֶלֶב:
 לִמֵּה וְשֶׁבֶת בֵּין הַמִּשְׁפָּטִים לְשִׁמְעֵ שְׂרָקוֹת עֵדְרִים
 לְפִלְגֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֲקַרְיֶלֶב:

גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שֹׁכֵן וְדָן לִמֵּה יַגּוּר אֲנִיֹּת
 אֲשֶׁר יָשַׁב לְחוּף וַפִּים וְעַל מִפְרָצָיו וְשִׁכּוֹן:
 זְבֻלוֹן עִם חֲרָף נִפְשׂוּ לְמוֹת וְנִפְתָּלִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֵה:
 בָּאוּ מְלָכִים נְלַחְמוּ אֲזַ נְלַחְמוּ מְלָכֵי כְנָעַן

בַּת־עַנְדָּה עַל־מֵי מִגְדוֹ בְּצַע כֶּסֶף לֹא לְקַחוּ:
 מִן־שָׁמַיִם נְלַחְמוּ הַכּוֹכָבִים מִמִּסְלוֹתָם נְלַחְמוּ
 עִם־סִיסְרָא:

נַחַל קִישׁוֹן גְּרַפֶּם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן
 הַתְּרָכִי נִפְשׂוּ עֵז: מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירָיו:
 אֲזַ הִלְמוּ עַקְבֵי־סוּס

אֲזַרו מְרוֹז אֶמֶר מְלֶאֶךְ יְהוָה אֲזַרו אֲרוּר וְשִׁבִיחַ
 כִּי לֹא־בָאוּ לְעִזְרַת יְהוָה לְעִזְרַת יְהוָה בְּגִבּוֹרִים:

דברי שיר

הבאים להילחם

המלחמה

קללה לאשר לא באו

ברכה ליעל

מְנַשִּׁים בְּאֵהָל תִּבְרָךְ:	תִּבְרָךְ מְנַשִּׁים יַעַל אֵשֶׁת חֵבֶר הַקֵּינִי
בְּסֶפֶל אֲדִירִים הַקְרִיבָה חֲמָאָה:	מִיּוֹם שֶׁאֵל חֶלֶב נָתַנָּה
וַיְמִינָה לְהַלְמוֹת עַמְלִים	וַדָּה לִיתֵד תִּשְׁלַחנָה
וַיַּחְצְצָה וַחֲלָפָה רַקתּוֹ:	וְהַלְמָה סִיסְרָא מַחֲקָה רֵאשׁוֹ
בֵּין רִגְלֶיהָ פָּרַע נָפֵל	בֵּין רִגְלֶיהָ פָּרַע נָפֵל שָׁכַב
	בְּאִשֶּׁר פָּרַע שָׁם נָפֵל שְׂדוּד:

בכי אם סיסרא

בְּעַד הָאֲשֻׁבָּב	בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּנָּבֵב אִם סִיסְרָא
מִדּוּעַ אַחֲוִי פַעַמֵי מַרְכְּבוֹתָיו:	מִדּוּעַ בָּשָׂשׁ רַכְבּוֹ לְבוֹא
אֶף־הִיא תִשָּׁיב אֲמַרְיָה לָהּ:	חֲכָמוֹת שְׂרוּתֶיהָ תַעֲנִינָה
	הֲלֵא וּמִצְאוּ וַחֲלָקוּ שְׁלָל
	רַחֵם רַחֲמָתֶיךָ לְרֵאשׁ גְּבִיר
	שְׁלָל צְבָעִים לְסִיסְרָא
צַבַּע וְקַמְתִּים לְצִיָּאֲרֵי שְׁלָל:	שְׁלָל צְבָעִים וְקַמָּה
וְאַהֲבִיּוֹ כְצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבֻרָתּוֹ	כֵּן יֵאבְדוּ כָל־אוֹיְבֹיךָ יְהוָה

וּתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה:

